

Is Bekering noodzakelijk voor Redding? En wat is Bekering?

Uit: <http://www.middletonbiblechurch.org/salvatio/termsrep.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, inkorting en bewerking door M.V.

Voorwoord over “bekering”:

In het Grieks hebben we *metanoeo*: bekeren en *metanoia*: bekering. Het is enkel in die grondtekst-betekenis dat wij ook ons woord “bekering” moeten definiëren. (Zie verderop).

“Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet bekeert [Gr. *metanoeo*], zult u allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3, 5).

“God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren [Gr. *metanoeo*]” (Handelingen 17:30).

Bekering is essentieel voor redding. Als een persoon zich niet bekeert, zal hij verloren gaan (Lukas 13:3, 5). God heeft bevolen dat alle mensen, overal, zich moeten bekeren (Handelingen 17:30). Bekering is absoluut noodzakelijk.

Bekering is geen bijkomende vereiste voor redding bovenop geloof. “Geloof en bekering zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden” (Harry Ironside). “En ik heb zowel tegenover Joden als Grieken getuigd van de **bekering** [*metanoeo*] **tot God en het geloof** [*pistis*] **in onze Heere Jezus Christus**” (Handelingen 20:21). Bekering en geloof zijn twee kanten van eenzelfde munt. Er zijn talloze passages die **geloof** noemen als de enige voorwaarde voor redding (Lukas 8:12; Johannes 1:12; 3:16; 5:24; 6:47; 20:31; Handelingen 16:31; 10:43; Romeinen 3:28; 4:5; 10:9-10; 1 Korinthiërs 1:21; Galaten 2:16; 3:26; Efeziërs 2:8-9; enz.). Er zijn andere passages die **bekering** noemen als de enige voorwaarde voor redding (Lukas 13:3,5; Handelingen 3:19; 17:30; 2 Petrus 3:9). Dit is helemaal niet contradictorisch. Sommige passages gebruiken beide termen (Handelingen 20:21; Markus 1:15). De vermelding van de ene term impliceert de andere. De persoon die waarlijk bekeerd is, heeft waarlijk geloofd in de Heer Jezus Christus. De persoon die waarlijk geloof gesteld heeft in de Heer Jezus Christus, is waarlijk bekeerd.

“Zo intiem zijn de twee [geloof en bekering] aan elkaar gerelateerd dat je niet het ene kan hebben zonder het andere. De man die gelooft heeft berouw en bekeert zich; de berouwvolle ziel stelt zijn vertrouwen in de Heer wanneer het Evangelie aan hem onthuld wordt. Geen mens gelooft het Evangelie en rust erop voor zijn eigen redding tenzij hij zichzelf beoordeeld heeft als een behoeftige zondaar voor God. En dit is bekering” (Harry Ironside, *Except Ye Repent*, p. 16).

Er is veel controverse met betrekking tot het onderwerp bekering. Het belangrijkste probleem is deze van definitie. De gelovige moet zich ervan verzekeren dat hij instemt met Gods definitie van de term.

Velen definiëren bekering als een “afkering van zonde”. Zeker, de zondaar moet een ommekeer van 180° maken met betrekking tot zijn houding tegenover zonde. Hij moet zonde zien zoals God ze ziet. Hij moet begrijpen hoe verachtelijk zonde is in het oog van een heilige God. Hij moet de arglistigheid van zijn hart kennen (Jeremia 17:9). Zonde is zo verschrikkelijk dat Gods enige oplossing het zenden van Zijn geliefde Zoon was om de zondedragers te worden en tot zonde gemaakt werd voor ons (2 Korinthiërs 5:21). Er moet bij de zondaar een verlangen zijn om vrijgemaakt te worden van zijn zonden, en een begrip dat Jezus Christus de Enige is Die dat mogelijk kan maken.

Maar, de zondaar heeft op zichzelf geen kracht om zich los te maken van zijn zonden. Zomin als een luipaard zijn vlekken kan veranderen, en zomin als een mens de kleur van zijn huid kan veranderen, zo zal de zondaar geen zuiver leven kunnen leiden (Jeremia 13:23). Dikwijls verwarren mensen bekering met de vruchten van bekering. Zij definiëren bekering dan eerder als een verandering van leven dan een verandering van geest. Een inwendige verandering zal een uitwendige verandering voortbrengen, maar we mogen niet de wortel verwarren met de vruchten. Vergelijk Mattheüs 3:8 dat spreekt van de “vruchten in overeenstemming met de bekering”.

BEKERING omvat een VERANDERING VAN DENKEN. Het woord BEKEREN betekent “uw DENKEN compleet VERANDEREN met betrekking tot iets”. Als een persoon zich BEKEERT dan moet hij eerst toegeven dat hij FOUT DACHT en dat hij zijn hele DENKEN moet VERANDEREN zodat hij begint met JUIST TE DENKEN (zoals God denkt en om de dingen te zien precies zoals God de dingen ziet).

Het Griekse woord voor BEKEREN is METANOEO, dat samengesteld is uit twee woorden:

1. META = VERANDERING
2. NOIEO = DENKEN, BEGRIJPEN

Bijbelse BEKERING betekent dus een “verandering van denken”.

Deze verandering van denken is meer dan een louter intellectuele verandering of louter een mentale bevestiging. Het is dieper dan dat. Deze verandering wordt tot stand gebracht door de Heilige Geest van God in het hart van de persoon, in het diepste van zijn ziel. Het hele wezen van de persoon wordt getroffen door deze verandering. Het omvat een andere attitude jegens God, de zonde en het eigen ik. De zondaar moet zichzelf zien zoals God hem ziet. Jesaja had een duidelijk beeld van God en Zijn heiligheid en dus een duidelijk beeld van zichzelf: “Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen” (Jesaja 6:5).

De verandering van denken die bekering meebrengt, heeft in het bijzonder betrekking op zonde. Beschouw Lukas 5:29-32: “En Levi bereidde voor Hem een grote maaltijd in zijn huis en er was een grote menigte van tollenaars en van anderen die met hen aanlagen. En hun schriftgeleerden en de Farizeeën morden tegen Zijn discipelen en zeiden: Waarom eet en drinkt u met tollenaars en zondaars? Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen [= eigengerechtigden] tot **bekering** [*metanoia*] te roepen, maar **zondaars**”.

Alle mensen zijn ongeneeslijk ziek door de zonde (Jeremia 17:9; Romeinen 3:10-12; 3:23) maar de Farizeeën en Schriftgeleerden erkenden hun eigen zondigheid niet. Zij waren vol eigendunk, niet werkelijk rechtvaardig maar dachten dat zij wél rechtvaardig waren. Wat de Heer in Lukas 5 wil zeggen is eenvoudig dit: Niemand zal naar een dokter gaan tenzij hij zich realiseert hoe ziek hij is. Niemand zal naar de Redder gaan tenzij hij zich realiseert hoe zondig hij is. Dit zelfde punt wordt gesteld in Lukas 15:1-7. De implicatie van zowel Lukas 5 en Lukas 15 is dat bekering een erkenning inhoudt van de eigen zondigheid. De persoon die zichzelf rechtvaardig beschouwt, is niet bekeerd en de Redder van mensen kan die persoon niet helpen.

Een ander voorbeeld van bekering wordt gevonden in de parabel van de verloren zoon. De term “bekering” wordt niet gebruikt (althoewel wél in de eerste van de twee parabellen in Lukas 15 [vers 7]) maar het idee wordt zeker gevonden in Lukas 15:17. De eigenzinnige zoon “kwam tot zichzelf”. Hij veranderde zijn geest. Hij erkende de dwaze en zondige manier waarop hij had geleefd. Hij ging naar zijn vader. Zijn leven was nog niet veranderd. Hij kwam in lompen en in zijn vuiligheid. De vader is het die hem kleepte en voedde. Hij kwam tot zichzelf en zei: “ik ben niet waardig”. Hij kwam gewoon naar zijn vader. Hij kwam in zijn armoe. Hij kwam in zijn zondigheid. Hij kwam precies zoals hij was. Hij had zijn kleren niet gewisseld en eerder geen bad genomen. Maar zijn innerlijke attitude was geheel veranderd.

Bekering omvat ook een verandering van geest met betrekking tot valse objecten waarop de zondaar zijn vertrouwen stelt. Als een zondaar vertrouwt op zijn eigen goede werken, of zijn religieuze observaties, of zijn bekwaamheid om de wet te houden, of om het even wat anders, dan moet er een complete verandering komen om zich te realiseren dat geen van deze dingen hem kan redden. In

plaats daarvan moet hij al zijn vertrouwen stellen in Christus en Christus alleen. “Men heeft gezegd dat bekering, welke een verandering van denken is, noodzakelijkerwijs binnenkomt door de daad van geloof in Christus, vermits men zich niet tot Christus kan wenden vanuit andere objecten van vertrouwen zonder die verandering van geest” (Lewis Sperry Chafer, *Systematic Theology*, Vol. III, p. 378).

Wanneer u zich bekeert, dan zal u anders gaan denken, en dan hebt u een andere attitude jegens God, Jezus Christus, redding, uw eigen leven van zonde, en de behoefte aan redding. U zal uw manier van fout denken en zondig leven in beschouwing nemen en u realiseren dat deze dingen Gods waarheid en heiligheid beledigen, en dat u daarvan moet bevrijd worden en dat ze nagelaten moeten worden. Bekering spreekt van een ommekeer in een persoon zijn attitudes en overtuigingen. Het spreekt van een inwendig omkeren van wat een persoon geloofde of dacht over God, Jezus Christus en hemzelf. Bekering is uw manier van kijken naar het leven te veranderen; het is Gods zienswijze aan te nemen in plaats van die van uzelf. Bekering is er wanneer een persoon zijn denken verandert over wat dan ook dat hem ervan weerhoudt geloof te stellen in Christus.

Zoals bij de verloren zoon is bekering er wanneer de zondaar zegt: “Ik ben helemaal bankroet; ik haat van de manier waarop ik heb geleefd; ik ben een dwaas geweest. Ik ga naar mijn Vader”.

Bekering is gewoon de zieke mens die zijn ziekte erkent; de zondaar die zijn nood erkent. Het is een mens die zich zijn bankroet tegenover God realiseert, zichzelf beoordeelt als een hel-gebonden, verloren, verdorven zondaar. Een persoon kan niet gered worden los van dit soort van erkenning van zijn zondige, verloren toestand voor God.

Lees verder:

- “Bekering een noodzaak”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bekering2.pdf>
- “Zonde en bekering”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zonde>
- “Evangelisatie-artikelen”: <http://www.verhoevenmarc.be/evangelisatie.htm>
- Cartoons “Zonde en bekering”: <http://www.verhoevenmarc.be/cartoons.htm>
- “17 Manieren om NIET in de hemel te komen”: <http://www.verhoevenmarc.be/17manieren.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm